

стай, кухни и вестибюл. Обикновена дългачена ограда. Калдаръмна пътка от пътната врата към къщата. В една от стаите на тази именно къща, при съвършено скромна обстановка, живееше и твореше големият български поет - единствен и до днес българин - кандидат за Нобелова награда.

* * *

Две думи за образа на площад Славейков от онни години /никога площад Кафене бashi/ - такъв, какъвто го помня.

Когато се влиза от улица Раковски в площада, от дясната страна, се издигаше една массивна еднокатна сграда, която наричаха "Забавачницата". От тая сграда през една къща, се намираше къщата на Славейковци, а до нея - допът на два етажа /днес номер 10/ на д-р Стефан Данаджиев, патриарх на българската психиатрия. До тая къща /там, където днес е Кулинарният магазин/ имаше пивница - "Езеро", чийто собственик беше чех. Пивницата може би се наричаше "Езеро", защото на това място, при силен дъжд, наистина се образуваше езеро.

На срещния ъгъл, там, където сега има Млечен бар, се намираше аптеката на П. В. Пенчев. По-късно същата аптека се премести на насрецния ъгъл - там, където днес е магазинът за Домашни потреби.

Насреца, в ляво на улица Граф Игнатиев /там, където днес е кино "Култура"/, се издигаше сградата на старата поща, а на отсрещния ъгъл /улица Васил Коларов и площад Славейков/ - там, където сега се издига многоетажната кооперативна палата "Петко Каравелов" - се намираше сградата, където се помещаваше Клубът на Де-